

Даниял кітабы — Елу жетінші нөмір

Аян кітабының пайғамбарлық құпияларын ашу: ақырзаман пайғамбарлықтары арқылы жасалатын сапар

Jeff Pippenger

2024-01-21

Барлық пайғамбарлар дүниенің ақыры туралы айтады, және барлық пайғамбарлықтар Аян кітабында тоғысып, сонда аяқталады. Аян кітабында Даниял кітабындағыдай сол бір желі қайта жалғастырылады, өйткені олар — бір кітап. Осы пайғамбарлық қағидалардың бәрі алдыңғы мақалаларда берік түрде жазылып қойылған. Аян кітабында бізге сынақ мерзімі жабылардың дәл алдында мөрленіп қойылған, бірақ кейін ашылатын бір пайғамбарлық бар екені хабарланады. Осы мақалалар қазір ашылып жатқан Аян кітабындағы хабармен байланысты пайғамбарлық құрамдастарды баяндап келеді. Бұл хабар жалғыз бір пайғамбарлық ақиқат емес, әрі ашылып жатқан осы хабардың әрбір құрамы Иса Мәсіхтің Аяны санатына жатады.

Хабар сынақ мерзімінің аяқталуының дәл алдында, «уақыт таяп қалғанда», мөрінен ашылады. Даниял мен Аян кітаптары, Пайғамбарлық Рухы жазбаларындағы түсіндірмемен бірге, пайғамбарлық хабардың мөрінің ашылуына байланысты үдеріс жөнінде өте нақты айтады. Мөрді ашуды жүзеге асыратын — Яһуда руының Арыстаны, әрі Ол мұны істегенде, хабарды ұсынудың құрылымды әдісін қолданады. Ол хабарды Әкеден қабылдайды; Әке жеті мөрмен мөрленген күйіндегі Киелі кітапты ұстап тұрған ретінде бейнеленеді. Яһуда руының Арыстаны, сондай-ақ Дәуіттің Тамыры әрі бауыздалған Тоқты болып табылатын Ол, кітапты Әкеден алып, мөрлерін алып тастайды.

Содан кейін Иса бұл хабарды Жәбірейілге береді; ал ол, өзге періштелермен бірге, бұл хабарды оны жазып алып, шіркеулерге жіберетін пайғамбарға жеткізеді. Пайғамбарлық хабардың мөрі ашылатын уақыт таянғанда, сол пайғамбарлық хабардың ашылуы үш сатылы сынақ үдерісін тудырады; бұл үдеріс пайғамбардың жазбасының бағытталған тыңдарманы болып табылатын шіркеулердің ішіндегілерді сынайды, әрі сол шіркеу мүшелерінің әрқайсысының жауабына қарай, олардың екі топтың біріне жататыны анықталады. Мөрі ашылған хабар арқылы пайда болатын білімнің артуын қабылдайтындар “даналар” деп танылады, ал оны қабылдамайтындар Даниялда “зұлымдар”, ал Матайда “ақымақтар” деп аталады.

Соңғы пайғамбарлық құпияның мөрінің ашылуымен байланысты осы факторлардың бәрі Аян кітабының он жетінші тарауының тоғызыншы аятында қарастырылып, ерекше атап көрсетіледі, өйткені ол Иса Мәсіхтің Аян кітабының ғибадат етушілердің екі тобын сынайтын бір қырын айқындайды. Мұны ол аяттағы ескерту белгісінен кейін келетін хабарды дәл «даныштылардың» түсінетінін көрсету арқылы жүзеге асырады.

Міне, даналыққа ие ақыл осы. Жеті бас — әйел отырған жеті тау. Сондай-ақ жеті патша бар: бесеуі құлады, біреуі бар, ал екіншісі әлі келген жоқ; және ол келген кезде аз уақыт қана тұруы тиіс. Ал болған, бірақ қазір жоқ мақұлық — сегізіншісі де сол; ол жетевудің қатарынан, әрі құрып кетуге барады. Аян 17:9–11.

«Даналыққа ие ақыл» — «данышпандардың» ақылы. «Данышпандар» білімнің артуын және пайғамбарлық нышаннан кейін бірден бейнеленген білімнің артуын түсінеді; бұл нышан данышпандар ұғынатын, ал зұлымдар теріске шығаратын шындықты айқындайды, әрі ол шындық келесі аяттарда баяндалатын Киелі кітап пайғамбарлығындағы патшалықтарға қатысты. Сол аяттар Киелі кітап пайғамбарлығындағы патшалықтардың соңғы көрінісін білдіреді, ал соңғы күндері ашылатын нәрсе — сол сегіз патшалықтың Даниял кітабының екінші тарауындағы Киелі кітап пайғамбарлығындағы патшалықтардың алғашқы көрінісінде де бейнеленгендігі.

Ақиқаттың ашылуы Киелі кітаптағы пайғамбарлықтағы патшалықтар жөніндегі Миллердің асыл қазыналарының бірі болған шектеулі көзқарасты қуаттайды, бірақ ол он есе жарығырақ нұр шашты, өйткені онда Миллершілер тарихтағы өздерінің шектеулі кезеңінен түсінгеннен әлдеқайда көбірек ақиқат бар, әрі ол «он» санымен, сондай-ақ «міне, даналығы бар ақыл» деген кіріспе ескертудің ескерту шамшырағымен бейнеленген сынақты білдіреді; пайғамбарлық тұрғыдан бұл былай түсіндіріледі: келесі ақиқат сынақ мерзімі жабылардың дәл алдында мөрі ашылатын хабар жіберілген шіркеулерді сынайтын болады.

Аян кітабының он жетінші тарауында Жохан папалық қараңғылықтың мың екі жүз алпыс жылдық шөліне алып барылды. Ол сол кезеңнің дәл соңына — 1798 жылға — орналастырылды; бұл Аян кітабының он үшінші тарауында да ол орналастырылған дәл сол тарихи кезең.

Мен теңіздің құмының үстінде тұрдым да, теңізден жеті басы, он мүйізі бар бір аңның шығып келе жатқанын көрдім; оның мүйіздерінде он тәж, ал бастарында Құдайға тіл тигізушіліктің аты бар еді. Аян 13:1.

«Теңіздің құмы» 1798 жылды білдіреді, өйткені ол Жоханға папалықтың (теңіз аңының) өткен шақта, ал Америка Құрама Штаттарының (жер аңының) көтеріліп келе жатқан күйде көрсетілген тарихи көзқарас нүктесін білдіреді; әрі ақырында ол жуықтап келе жатқан жексенбілік заң кезінде айдаһарша сөйлейді. Содан кейін жердегі аң дүниені «аңның бейнесін» қабылдауға мәжбүрлейді; ал ол сөйлеп, бүкіл әлемге жексенбілік заңнаманы енгізетін болады.

«Папалық өз күшінен айырылып, қудалауын тоқтатуға мәжбүр болған кезде, Жохан айдаһардың үнін қайталап, сол бір қатыгез әрі Құдайға тіл тигізуші істі жалғастыру үшін көтеріліп келе жатқан жаңа бір билікті көрді. Қауымға және Құдай заңысына қарсы соғыс ашатын соңғы билік — қозы тәрізді мүйіздері бар аң арқылы бейнеленген. Одан бұрынғы аңдар теңізден шыққан еді; ал бұл аң жерден көтерілді, бұл оның бейнелеген халқының — Америка Құрама Штаттарының — бейбіт түрде өрлеуін білдіреді». *Signs of the Times*, February 8, 1910.

Жохан он жетінші тарауда Киелі кітап пайғамбарлығындағы патшалықтардың соңғы көрінісін қабылдау үшін тарихтың сол бір шолу нүктесіне апарылады. Сол шолу нүктесінде патшалықтар көрсетіледі. Ең алдымен оған аңның шіркеуді де, мемлекетті де билейтіні мәлім етіледі, өйткені ол тек жеті бастың үстінде ғана емес, жеті таудың үстінде де отыр. Ұлы жезөкшенің отыруы оның аңға мінген жан екенін, ал аңға мінгеннің аңды билейтінін білдіреді.

Ал сен көрген әйел — жер жүзінің патшаларына билік жүргізетін ұлы қала. Аян 17:18.

«Билік жүргізеді» деген сөз иемденуді және үстемдік етіп басқаруды білдіреді. Атты адам тізгінді ұстап тұру арқылы аңның үстінен билік жүргізеді. Папалық жеті бастың үстінен де, сондай-ақ жеті таудың үстінен де билік жүргізеді. Даниял кітабының екінші тарауында Даниял Набуходоносорға оның алтын «бас» екенін хабарлайды. Ишая кітабының жетінші тарауында «бас» сондай-ақ патша, астана немесе патшалық дегенді білдіреді.

Себебі Сирияның басы — Дамаск, ал Дамасктың басы — Резин; және алпыс бес жылдың ішінде Ефрем халық болудан қалып, күйретіледі. Ал Ефремнің басы — Самария, және Самарияның басы — Ремалияның ұлы. Егер сендер иман келтірмесендер, расында, орнықпайсыңдар. Ишая 7:7, 8.

Аңның үстіне мінген әйел болып табылатын папалық жер жүзіндегі барлық патшалардың үстінен билік жүргізеді. Сол патшалар соңғы күндердің айдаһарлық күші болып табылатын «он патша» ретінде бейнеленген. Олар — Тирдің жезөкше әйелі азғындық жасайтын патшалар. Сол «он патша» папалықтың билігін қабылдауға мәжбүр етілген, алайда сол он патшаның ішіндегі басты патша — Америка Құрама Штаттары. Сондықтан Америка Құрама Штаттары Израилдің солтүстіктегі он патшалығының патшасы Ахаб арқылы да бейнеленеді. «Жеті» саны «толықтықты» білдіреді, әрі папалық жер жүзінің патшаларына үстемдік етіп тұрған түрде суреттелгенде, ол он патшаның үстінен де билік жүргізіп тұр және жеті бастың үстіне отырған.

Міне, даналыққа ие сана осында, өйткені соңғы күндердің даналары «жол үстіне жол» әдіснамасын қолданады және жезөкше билік жүргізетін мемлекеттік басқару ісінің рәміздерінің әрқайсысы бір ақиқатты білдіретінін таниды. Ол сондай-ақ жеті таудың үстінен билік жүргізеді, ал Миллериттер Киелі кітап пайғамбарлығындағы «тау» патшалықтың рәмізі екенін анықтаған, бірақ олар рәміздердің бірден артық мағынасы болатынын да анықтаған.

Таулар да қауымның нышаны болып табылады. Киелі жазбалардағы «даңқты қасиетті тау» Құдайдың қауымын білдіреді.

Яһуда мен Иерусалим туралы Амос ұлы Ишаяның көрген сөзі. Соңғы күндерде Жаратқан Иенің үйі тұрған тау таулардың шыңына орнатылады да, қыраттардан жоғары көтеріледі; әрі оған барлық халықтар ағылады. Көптеген елдер барып: «Келіндер, Жаратқан Иенің тауына, Жақыптың Құдайының үйіне көтерілейік; сонда Ол бізге Өз жолдарын үйретеді, ал біз Оның соқпақтарымен жүреміз»,— дейді. Өйткені заң Сионнан шығады, әрі Жаратқан Иенің сөзі Иерусалимнен тарайды. Ишая 2:1–3.

«Жаратқан Иенің үйі» — Оның шіркеуі, әрі ол «тау» болып табылады. Ұлы жезөкше жеті таудың үстінде отыр; осы арқылы оның барлық патшалардың үстінен билік жүргізгеніндей, барлық шіркеулердің де үстінен билік жүргізетіні айқындалады. Ол бүкіл дүниедегі барлық шіркеулер мен барлық мемлекеттерді билеп-төстейді.

Біз жаңа ғана үзінді келтірген, Ишаяның өзіне «Яһуда мен Иерусалим туралы» келген деп айқындап отырған аяны әрі қарай жалғасады, әрі ол әлі де сол төртінші тараудағы сол бір үзіндінің өзі; және Ишаяның айтуынша, адамдар: «Келіндер, Жаратқан Иенің тауына, Жақыптың Құдайының үйіне көтерілайық»,— дейтін сол «күннің» өзінде, дәл сол уақыт кезеңінде «жеті әйел» аталады.

Сол күні жеті әйел бір еркектен ұстап: «Біз өз нанымызды өзіміз жейміз, өз киімімізді өзіміз киеміз; тек атыңмен аталуға рұқсат ет, масқарамыздан арылт»,— дейді. Сол күні Жаратқан Иенің Бұтағы көркем әрі даңқты болады, ал жердің жемісі Израилден аман қалғандар үшін асыл да ажарлы болады. Сонда Сионда аман қалған және Иерусалимде қалған адам киелі деп аталатын болады, яғни Иерусалимде тірілер қатарына жазылғандардың әрқайсысы. Бұл Жаратқан Ие Сион қыздарының арамдығын жуып кетіріп, Иерусалимнің қанын оның ортасынан үкім рухымен және өртеп тазартушы рухпен тазартып жіберген кезде болады. Сонда Жаратқан Ие Сион тауының әрбір тұрағының үстіне және оның жиналыстарының үстіне күндіз бұлт пен түтін, ал түнде жалындаған оттың жарқылын жаратады; өйткені бүкіл салтанаттың үстінде қорғаныс болады. Сондай-ақ аптаптан күндіз көлеңке беретін күрке, дауыл мен жаңбырдан пана және бас сауғалар жер болады. Ишая 4:1–6.

Ишаяның көрінісінің тақырыбы болып отырған «күн» — Аян кітабының он бірінші тарауындағы ұлы жер сілкінісінің «сағаты». 2020 жылғы 18 шілдедегі түңліу оқиғасынан кейін «қайту» туралы ескертуді қабылдап, Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы талаптарды орындаған және Езекиелдің бірінші пайғамбарлығы арқылы бір жерге жиналған даналар Исламның төрт желі туралы Езекиелдің екінші хабарын қабылдаған кезде мөрленеді. Содан кейін олар көкте ту ретінде жоғары көтеріледі, ал Құдайдың Бабылдағы өзге балалары көп ұзамай келетін жексенбілік заң болып табылатын, жер сілкінісі басталған сәттен басталатын Бабылдан шығу шақыруына үн қата бастайды. Құдайдың өзге отары Бабылдан шығу туралы хабарды естиді де: «Келіндер, Жаратқан Иенің тауына, Жақыптың Құдайының үйіне көтерілайық»,— деп жариялайды.

Сол «сағатта» ұлы жезөкше өз әндерін айта бастап, жер патшаларымен азғындық жасайды. Тоқтының өмір кітабына жазылмағандар жезөкшенің соңынан ереді, және олардың шіркеулері оның билігіне бағынады. Сол шіркеулерді Ишая «жеті әйел» ретінде бейнелейді. Сол «жеті әйел» — папалық билік жүргізетін «жеті тау»; өйткені Америка Құрама Штаттары бүкіл дүниені аңның мүсінін орнатуға мәжбүрлейді, ал ол мүсін әрі сөйлейтін, әрі баршаны папалық биліктің таңбасын қабылдауға мәжбүр ететін болады.

Сол «жеті әйел бір еркектен ұстап алады», ал сол «еркек» — Пауыл «күнә адамы» деп таныстырған «еркек». Сол сыналу кезеңінде «Иерусалимде қалғандар қасиетті деп аталатын болады, яғни Иерусалимде тірілердің қатарына жазылғандардың әрқайсысы». Құдай халқы

— есімдері өмір кітабына, дүниенің жаратылуынан бері бауыздалған Тоқтының кітабына жазылған сол уақыт кезеңіндегі адамдар. Ал «күнә адамынан» ұстап алатын өзге топ — Аян кітабының он үшінші тарауында күнә адамына табынатындар.

Жер бетінде тұратындардың бәрі оған табынатын болады; бірақ есімдері дүниенің жаратылуынан бері бауыздалған Тоқтының өмір кітабына жазылмағандар ғана. Егер кімнің құлағы болса, тыңдасын. Аян 13:8, 9.

Жексенбілік заң дағдарысы болып табылатын ұлы жер сілкінісінің «сағаты» — тергеу сотының қорытындысы, ал сот сенің атыңның өмір кітабына жазылғаны не жазылмағаны негізінде жүргізіледі; сондықтан сол уақытта өмір кітабына қатынасы арқылы бейнеленген екі топ соттың дәл ең соңғы көріністерін айқындайды. «Күнә адамына» жармасатындар өздерінің «өз нандарын жеп, өз киімдерін киетіндерін» мәлімдейді, бірақ олардың негізгі тілегі — «сенің атыңмен аталмақ».

Олар өздерінің сенім жөніндегі доктриналық мәлімдемесін сақтап қалады («өз нандарын жейді»), әрі өздерінің конфессиялық ұстанымын да сақтайды («өз киімдерін»), бірақ «күнә адамының» атын қабылдайды. «Күнә адамының» аты — «католик», бұл «жалпыға ортақ» дегенді білдіреді. «Күнә адамына» жармасатындар «жалпыға ортақ шіркеудің» бір бөлігі болуды қалайды, ал ол — Католик шіркеуі. Олар бұл қарым-қатынасты өздерінің «масқарасын» «алып тастау» үшін қалайды.

«Қорлық» соңғы күндері барлық қауымдардың және барлық халықтардың үстінен билік жүргізетін аңның екі маңызды қырына қатысты айтылады. Аян кітабының он бірінші тарауындағы «ұлы жер сілкінісінің сағатында» «үшінші қасірет тез келеді». «Үшінші қасірет» — Ислам. Аян кітабының он бірінші тарауындағы «ұлы жер сілкінісінің сағатында» Жетінші Керней тартылады. Жетінші Керней — Ислам. Ислам «ұлы жер сілкінісінің сағатында» соққы береді, өйткені бүкіл әлем тарихы бойында Кернейлердің бәрі де Құдайдың жексенбілік мәжбүрлі ғибадатқа қарсы үкім шығаруында қолданған пайғамбарлық құралдары болған.

Құрама Штаттардың «ұлттық күйреуі» жуық арада қабылданатын жексенбілік заң арқылы жүзеге асқанда, «халықтар қаһарланады». Киелі кітап пайғамбарлығында халықтарды қаһарландыратын — Ислам; бұл Жаратылыс кітабындағы Исламға жасалған алғашқы ишара арқылы бейнеленген.

Сонда Жаратқан Иенің періштесі оған былай деді: Міне, сен жүкті болып, ұл туасың, оның атын Ысмағұл деп қоясың; өйткені Жаратқан Ие сенің қайғы-қасіретіңді естіді. Ал ол тағы адам болады; оның қолы әркімге қарсы, және әркімнің қолы оған қарсы болады; әрі ол барлық бауырларының көз алдында қоныстанатын болады. Жаратылыс 16:11, 12.

Соңғы күндердің «масқарасы» — Ислам діні. Шіркеулер мен жер жүзінің халықтары Католик шіркеуі үстемдік жүргізетін Біріккен Ұлттар Ұйымының Жаңа дүниежүзілік тәртібінің билігіне бағынады. 330 жылы Константин папалыққа өз орнын бергеніндей, папа да бір дүниежүзілік жүйенің үстіне отырады. Халықтар Исламның адамзатқа қарсы әкеліп

отырған соғысымен күресу қабілеті тек біріккен күш-жігер арқылы ғана жүзеге аса алады деп шешеді, ал бұл әлдебір моральдық беделге бағынуды талап етеді; Америка Құрама Штаттары мұның Рим шіркеуі екенін талап ететін болады. 533 жылы Юстиниан Католик шіркеуіне оның ұлы билігін бергеніндей, тарих қайталанады. 496 жылы Хлодвиг Католик шіркеуі үшін істегеніндей, Америка Құрама Штаттары да өз әскери қуаты арқылы дүниені мойынсұнуға мәжбүрлейді. Аян 13-тараудың екінші аятының тарихы қайталанатын болады.

Мен көрген мақұлық қабыланға ұқсас еді, оның аяқтары аюдың аяқтарындай, ал аузы арыстанның аузындай еді; әрі айдаһар оған өз күшін, тағын және зор билігін берді. Аян 13:2.

Бейне орнатылғаннан кейін, исламның шабуылдарынан ашуланған жер патшалары бүкіләлемдік аңның бейнесін дүниеге келтіру үшін пайдаланылған исламға қарсы әмбебап «масқаралау» шын мәнінде «күнә адамының» (Езабелдің) шын алаңдаған «масқаралауы» болмағанын түсінеді. Бірақ тым кеш болады: әлем Езабелдің исламға мүлде мән бермейтінін, қайта оның жүрегі Ілиясты өлтіруді қалайтынын, Иродияның Шомылдыру рәсімін жасаушы Жоханды өлтіргеніндей, біліп қалады.

«Даналыққа ие ақыл» — «данышпандардың ақылы», ал «данышпандар» — сынақ мерзімі жабылардың дәл алдында Яһуда руынан шыққан Арыстан Иса Мәсіхтің Аян кітабын ашқанда пайда болатын «білімнің артуын» түсінетіндер.

Сонда ол маған былай деді: «Осы кітаптағы пайғамбарлық сөздерді мөрлеме, өйткені уақыт жақын. Әділетсіз адам әлі де әділетсіз бола берсін; арам адам әлі де арам бола берсін; әділ адам әлі де әділ бола берсін; қасиетті адам әлі де қасиетті бола берсін». Аян 22:10, 11.

«Жеті бас — әйел отырған жеті тау» деген сөз папалықтың әрі шіркеудің, әрі мемлекеттің үстінен билік жүргізетінін білдіреді. Рәміздердің бірден артық мағынасы болады, әрі рәміздер көрсетілген аяттың мәнмәтініне қарай айқындалып, солай түсінілулері тиіс. Уәж туындайды: аятта бастар таулар деп айқындалған болса, онда бастарды (мемлекеттік билік өнерін) таулардан (шіркеулік билік өнерінен) ажыратып тануға қандай негіз бар? Бұл айырмашылық Даниял кітабының жетінші және сегізінші тарауларында белгіленген. Жетінші тарауда пұтқа табынушы Рим де, папалық Рим де өздерінен бұрынғы аңдардан «өзгеше» деп сипатталады.

Жетінші тарау сегізінші тараумен қабыстырыла қарастырылғанда (жол-жолына), біз сегізінші тарауда Римнің кіші мүйізін көреміз; ол еркек, әйел, еркек, әйел арасында ауысып отырады. Екі билікті бейнелейтін бір нышан (кіші мүйіз). Сол тарауларда мүйіз — патшалық, ал патшалық сондай-ақ бас болып табылады. Сегізінші тарауда кіші мүйіз Киелі кітап пайғамбарлығындағы төртінші және бесінші патшалықты, яғни екі патшалықты білдіреді. Кіші мүйіз нышандық түрде екі патшалықты бейнелейді, ал ол бейнелейтін осы екі патшалық — мемлекеттік айлакерлік пен шіркеулік айлакерліктің одағын айқындайтын патшалықтар. Сондай-ақ жеті бас, олар жеті тау да болып табылады, екі патшалықты білдіреді, әрі олардың бірі — шіркеулік айлакерлік, екіншісі — мемлекеттік айлакерлік.

Даниял кітабының екінші тарауында бұл пайғамбарлық рәмізге тағы бір куәлік бар, өйткені онда Миллериттер Римнің төртінші патшалығы деп түсінген соңғы патшалық темір мен саз арқылы бейнеленген. Темір мен саз біріктірілген, бірақ шын мәнінде темір сазбен қосылмайды. Алайда Уайт қарындас «темір мен саз» туралы түсіндіргенде, оны сегізінші тараудағы кішкене мүйіз және сондай-ақ таулар болып табылатын Аян кітабының он жетінші тарауындағы бастар арқылы бейнеленгендей, шіркеулік билік пен мемлекеттік биліктің нышаны ретінде айқындайды.

«Біз Құдайдың қасиетті ісі темір лай балшықпен араласқан мүсіннің табандарымен бейнеленетін уақытқа келдік. Құдайдың өз халқы, таңдап алған халқы бар; олардың парасаты қасиеттелуге тиіс, олар іргетастың үстіне ағаш, шөп және сабан қалаумен арамданбауға тиіс. Құдайдың өсиеттеріне адал әрбір жан біздің сеніміміздің айрықша белгісі жетінші күнгі сенбі екенін көреді. Егер үкімет сенбіні Құдай бұйырғандай құрметтейтін болса, ол Құдайдың күшімен тұрып, бір кездері әулиелерге табыс етілген сенімді қорғауда тұрар еді. Бірақ мемлекет қайраткерлері жалған сенбіні қолдайтын болады және өздерінің діни сенімін папалықтың осы перзентін ұстанумен араластырып, оны Жаратқан Ие қасиеттеп, жарылқаған, адам оны қасиетті сақтау үшін бөліп қойған сенбіден жоғары қояды; ол — Өзі мен Өз халқының арасында мың ұрпаққа арналған белгі. Шіркеулік саясат пен мемлекеттік саясаттың араласуы темір мен балшық арқылы бейнеленген. Бұл одақ шіркеулердің бүкіл күш-қуатын әлсіретіп жатыр. Шіркеуге мемлекеттің билігін беру жаман нәтижелерге алып келеді. Адамдар Құдайдың төзімінің шегінен өтіп кетуге таяп қалды. Олар өз күшін саясатқа салды және папалықпен бірікті. Бірақ Құдай Өз заңын жоққа шығарғандарды жазалайтын уақыт келеді, сонда олардың зұлым істері өз бастарына түседі». The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168, 1169.

Бұл зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

«Мәсіхтің біз үшін атқаратын ісін және Шайтанның бізге қарсы табанды айыптауын бейнелейтін көріністе Ешуа бас діни қызметкер ретінде тұр және Құдайдың өсиеттерін сақтайтын халқының атынан өтініш жасайды. Сол уақытта Шайтан Құдай халқын ұлы күнәкарлар ретінде көрсетіп, олардың бүкіл ғұмырлары бойы өзі азғырып жасатқан күнәларының тізімін Құдайдың алдына тартады да, олардың қылмыстары үшін оларды жоюға өз қолына беруді талап етеді. Ол зұлымдық одағына қарсы оларға қызмет етуші періштелер арқылы қорғаныш көрсетілмеуі тиіс деп табанды түрде талап етеді. Ол Құдай халқын дүниекоңыз әлеммен бірге байлам-байлам етіп буып, өзін толық мойынсұнуға келтіре алмайтынына қатты қаһарланады. Патшалар, билеушілер және әміршілер өздеріне антихристің таңбасын басқан, әрі қасиеттілерге — Құдайдың өсиеттерін сақтап, Исаның сеніміне ие болғандарға — қарсы соғысуға баратын айдаһар ретінде бейнеленеді. Құдай халқына деген өшпенділіктері арқылы олар Мәсіхтің орнына Бараббаны таңдаудың кінәсіне де ортақ екендерін көрсетеді.»

«Құдайдың дүниемен дауы бар. Сот мәжілісі отырып, кітаптар ашылған кезде, Оның шешетін сұмдық есебі бар; егер адамдар шайтандық алдаулар мен арбаулардың салдарынан соқырланып, дуаланбаған болса, бұл қазірдің өзінде дүниені қорқыныш пен

дірілге түсірер еді. Құдай дүниені Өзінің жалғыз туған Ұлының өлімі үшін жауапқа тартады; дүние, шын мәнінде, Оны қайтадан айқышқа шегелеп, Оның халқын қудалау арқылы Оны жұрт алдында масқараға қалдырды. Дүние Мәсіхті Оның әулиелерінің тұлғасында қабылдамай тастады; пайғамбарлардың, елшілердің және хабаршылардың хабарларын қабылдамай, Оның хабарларын да қабылдамай қойды. Олар Мәсіхпен бірге қызметтес болғандарды кері қақты, осы үшін олар есеп беруге тиіс болады». Testimonies to Ministers, 38, 39.